

Nr. 947B/10.02.2026

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

Telefon: (021) 414 10 70

Fax: (021) 414 10 72

E-mail: pnl@cdep.ro

INTERPELARE

Adresată: Domnului Ilie Bolojan, prim-ministru

Domnului Marian-Cătălin Predoiu, viceprim-ministru, ministrul Afacerilor Interne

Domnului Petre-Florin Manole, ministrul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

De către: Sebastian-Mihai RUSU, deputat, Grupul parlamentar PNL

Obiectul interpelării: Vă rog să analizați solicitările Asociației Furnizorilor de Servicii de Resurse Umane (AFSRU) referitoare la Proiectul de OUG privind înregistrarea angajatorilor străinilor și funcționarea agențiilor de plasare.

Domnule Prim-ministru,

Domnule Viceprim-ministru,

Domnule Ministru,

În calitate de vicepreședinte al Comisiei pentru muncă și protecție social din Camera Deputaților, vă aduc la cunoștință îngrijorările majore semnalate de asociațiile de profil cu privire la proiectul de Ordonanță de Urgență afișat în transparență la data de 23.12.2025. Analiza documentului transmis de AFSRU indică riscuri reale de blocare a unor segmente din piața muncii și de închidere a unor afaceri din cauza unor prevederi considerate restrictive sau discriminatorii.

Din documentația primită, reies următoarele puncte critice care necesită o analiză temeinică:

- Proiectul face referire **exclusiv la contracte individuale de muncă pe durată determinată sau nedeterminată, omițând contractul de muncă temporară**. Această omisiune poate împiedica agenții de muncă temporară să angajeze lucrători străini, creând un dezechilibru major pe piață.

- Condițiile de autorizare care impun un depozit de 200.000 Euro sunt considerate exagerate. **Acestea pot crea un monopol în favoarea marilor operatori, eliminând agențiile mici care mediază un număr redus de lucrători (50-200 persoane).**
- **Restricționarea utilizării personalului non-UE doar la o listă de ocupații stabilită discreționar de stat** este privită ca fiind discriminatorie față de angajatorii din domenii neincluse în listă.
- Există prevederi care permit retragerea autorizației sau pierderea integrală a depozitului financiar pentru cauze independente de controlul agenției.
- Obligația agențiilor de a efectua vizite trimestriale la locul de muncă al fiecărui străin mediat este considerată excesivă, implicând resurse umane și financiare imense, sub sancțiunea unor amenzi între 15.000 și 30.000 lei.

Solicitare și Propunere de Dialog

Vă rog să analizați cu atenție propunerile de modificare transmise de specialiști, pe care le atașez acestui document, în special cele referitoare la flexibilizarea garanțiilor financiare prin praguri specifice (pentru 50, 100, 200 de lucrători) și eliminarea restricțiilor pentru agenții de muncă temporară.

Pentru a evita impactul negativ asupra economiei și pentru a preveni disfuncționalități pe piața muncii, lansez invitația oficială de a organiza o dezbatere publică pe acest subiect, la Parlament. Este esențial ca toți factorii implicați - reprezentanți ai Guvernului, parlamentari, asociații de profil, angajatori, patronate și sindicate - să colaboreze pentru definitivarea unui text normativ echitabil.

Prevenția este mai utilă decât repararea ulterioară a unor mecanisme legislative deficitare. Vă propun să utilizăm acest cadru de dialog înainte ca Guvernul să aprobe ordonanța în forma actuală.

Cu stimă,

Vă solicit un răspuns în scris.

Vă mulțumesc.

Cu deosebită considerație,

Sebastian-Mihai RUSU,

deputat PNL

SOLICITARI DE MODIFICARE

a Proiectului de Ordonanța de Urgență privind înregistrarea și obligațiile angajatorilor străinilor, autorizarea și funcționarea agențiilor de plasare a străinilor pe piața muncii din România, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative afișat pe site-ul Cămarilor Primului-Ministru <https://cancelarie.gov.ro/transparenta/> la data de 23.12.2025 („Proiectul”)

1. Solicităm completarea textelor Proiectului de act normativ, respectiv *Titlul II – pct. 1 art. 2, lit. cc), ee), ff) și gg); pct. 9 art. 27¹ alin. 3 lit. a) și art. 27² alin. 2 lit. a), alin. 3 lit. a), alin. 4, alin. 5 lit. a), alin. 6 lit. a) alin. 10 lit. a)*, care fac referire exclusiv la „*contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau determinată*” și cu tipul de „*contract de muncă temporară*” care, potrivit legii, este de asemenea un subtip de contract individual de muncă, expres reglementat în legislația națională și utilizat cu succes la scară largă atât în România cât și la nivel internațional.

Completarea este absolut necesară pentru a evita interpretările ulterioare potrivit cărora, agenții de muncă temporară, în calitate de angajatori, nu ar putea angaja lucrători permanenți intermediari de agențiile de plasare a străinilor, lucrători străini înalt calificați sau alte tipuri de lucrători străini potrivit legislației vizate.

O astfel de interpretare discriminatorie ar crea un puternic dezechilibru pentru agenții de muncă din România și ar fi realmente nejustificată, dat fiind rolul semnificativ al acestora pentru dezvoltarea unei piețe a muncii sănătoase, flexibile și cu o contribuție semnificativă la bugetul de stat.

De asemenea, corelativ cu Proiectul în cauză și pentru armonizarea cadrului legislativ aplicabil **solicităm în mod expres adoptarea unei Hotărâri de Guvern pentru eliminarea restricției prevăzute la art. 2 alin. (2) din Hotărârea de Guvern 1256/2011** care arată că „*Pot fi încadrați la un angajator agent de muncă temporară și cetățenii străini sau apatrizii, cu domiciliul ori reședința în România, în baza autorizației de muncă sau a permisului de ședere în scop de muncă eliberată/eliberat potrivit legii*” prevedere absolut restrictivă și discriminatorie pentru agenții de muncă temporară din România prin raportare la orice altă categorie de angajatori.

Prin actele normative adoptate **statul român ar trebui să își protejeze sursele de fonduri substanțiale la bugetul de stat, asigurate complet și la timp prin intermediul agențiilor de muncă temporară autorizate, pentru o medie anuală de 30.000 – 50.000 de salariați temporari (conform date oficiale Inspekția Muncii) gestionați de aceștia. Statul român ar trebui să adopte acte normative care să conducă la dezvoltarea și sporirea acestor resurse și nu acte normative restrictive sau care omit ori ignora cu desăvârșire acest segment al pieței muncii.**

2. Solicităm eliminarea formulării „*principale*” cu referire la schimbarea activității principale din conținutul art. 21 lit. a) Titlul I din cadrul Proiectului

Solicitarea se întemeiază pe faptul că anumite categorii de agenți economici, precum agenții de muncă temporară autorizate, au altă activitate principală obligatorie potrivit legii (cod CAEN 7820) și trebuie să beneficieze în mod nediscriminatoriu de posibilitatea de autorizare ca agenție de plasare a străinilor, potrivit Proiectului de OUG, cel puțin în aceleași condiții ca orice alți agenți economici.

În acest sens arătăm că, prin prisma obiectului de activitate, agenții de muncă temporară dispun deja de departamente specializate de personal cu experiență și pregătite dpv. profesional pentru recrutarea specializată de lucrători (recrutarea curentă și angajarea de salariați temporari sau pentru angajarea lor de către beneficiari), condiții pe care proiectul de act normativ nici măcar nu le solicită actualmente ca și condiții minime de funcționare pentru agențiile de plasare a străinilor.

Pe acest principiu, în **anumite state europene (de exemplu Ungaria) serviciile de recrutare și plasare a cetățenilor străini au fost arundate exclusiv agențiilor de muncă temporară** din țările respective, care îndeplinesc anumite condiții.

- 3. Solicităm modificarea condițiilor de autorizare a agențiilor de plasare, respectiv depozit 200.000 Euro pentru 1.000 străini plasați și în plus câte 100.000 Euro pentru fiecare suplimentare de până la 1.000 de străini plasați, prevăzute la art. 13 Titlul I din cadrul Proiectului, cu condiții mai permissive de autorizare, care să se aplice pentru un număr mai mic de străini plasați**

Solicitarea se întemeiază pe faptul că textul existent în prezent în Proiect, precum și valoarea exagerată a depozitului sunt de natură să creeze un monopol nejustificat în favoarea agenților economici care dispun de astfel de sume de bani și care intenționează să deruleze afaceri la scară mare, în detrimentul agenților economici mai mici, care nu dispun de astfel de sume de bani și care intenționează să deruleze afaceri la o scară mai mică, de exemplu să medieze 50, 100 sau 200 de cetățeni străini.

Monopolul este extrem de riscant și nesănătos pentru o piață a muncii caracterizată de lipsa cronică de personal, care afectează toate sectoarele de activitate și de business și în mod indirect și pentru economia românească. Absența concurenței este în sine nesănătoasă și capabilă să creeze puternice dezechilibre și disfuncționalități pe piața muncii, date desigur de capacitatea monopolistului/monopoliștilor de a controla piața și de a stabili prețuri ridicate sau de a impune pe baze contractuale prețuri disproporționate diverșilor clienți, care sunt obligați de deficitul de personal dar și de cadrul legal să apeleze la serviciile monopolistului. Pe de altă parte, astfel de practici anticoncurențiale sunt interzise expres de legislația în materie de concurență. Totodată apreciem că astfel de practici vor diminua interesul investițional în România și vor scădea gradul de încredere al investitorilor străini existenți deja în România.

Pentru evitarea unor astfel de restricții sau probleme nejustificate, solicităm în mod expres reglementarea unor condiții de autorizare a agențiilor, mai permissive din punct de vedere financiar, de exemplu praguri de garanție specifice pentru 50 de lucrători plasați, 100 de lucrători plasați, 200 de lucrători plasați, 500 de lucrători plasați, 1000 de lucrători plasați, etc., astfel încât accesul la această formă de activitate să fie asigurat de statul român în mod echitabil și nediscriminatoriu pentru toți agenții economici interesați.

- 4. Reglementarea la art. 1 alin. (2-4) Titlul I a unui mecanism flexibil și a unor criterii flexibile de introducere a anumitor ocupații în *lista ocupațiilor deficitare*, inclusiv la solicitarea agenților economici, precum și a unei perioade mai reduse de actualizare a acesteia, de exemplu trimestrial, prin Hotărâre de Guvern. O variantă optimă ar fi eliminarea integrală a acestui concept, în condițiile în care există deja un contingent anual de lucrători aprobat tot prin Hotărâre de Guvern.**

În condițiile textului actual, agenții economici interesați nu au la îndemână niciun instrument pentru introducerea în această listă a anumitor ocupații de interes pentru aceștia. Aceasta

restricție împiedica în mod direct și discriminatoriu utilizarea de personal non-UE în anumite domenii sau pentru anumite funcții care nu sunt prevăzute în respectiva listă, eventual mai puțin cerute și pentru care nu există angajați români sau UE.

Forma adusă de Proiect este discriminatorie în raport cu alți angajatori, care operează în domenii în legătură cu care nu sunt aprobate ocupații deficitare. De asemenea, proiectul nu reglementează ce înseamnă „deficitar” și cât de deficitară ar trebui să fie o anumită ocupație în comparație cu alta pentru a fi inclusă în listă, creând astfel un climat de incertitudine în business.

Totodată termenul de actualizare de 6 luni este suficient pentru a descuraja și închide un business afectat de lipsa de personal.

În condițiile în care există deja un contingent anual aprobat prin HG nu vedem sensul unei liste de ocupații deficitare, stabilite discreționar de statul român și discriminatoriu față de agenții economice, care au nevoie de personal pentru ocupații inexistente în listă.

- 5. Reglementarea expresă a faptului că cetățenii străini aflați în România și în căutarea unui loc de muncă în condițiile actului normativ pot fi angajați de către alți angajatori, inclusiv agenți de muncă temporară, după trecerea unui termen de 6 luni de la începerea activității în România (perioada pentru care răspunde agenția care i-a plasat, conform art. 27 lit. k Titlul I), fără obligația indirectă de a apela la serviciile agențiilor de plasare a cetățenilor străini.**

Propunerea de reglementare evită monopolizarea acestei activități de către agențiile de plasare a cetățenilor străini, garantează libertatea lucrătorului în alegerea locului de muncă, evită subiectivitatea agențiilor de plasare a cetățenilor străini în stabilirea anumitor comisioane sau clauze contractuale inechitabile față de anumiți angajatori care doresc și au nevoie în mod real să angajeze lucrători străini ori previn achitarea nejustificată a unor astfel de comisioane și costuri în cazuri în care nu este necesar, lucrătorul în cauză fiind identificat în România direct de viitorul sau angajator.

- 6. Susținem expres prevederile art. 11 alin. 6 din Titlul I al Proiectului, potrivit cărora agenția de plasare este obligată să nu perceapă sume de bani sau taxe pentru recrutarea și angajarea cetățeanului străin în România. De asemenea, solicităm extinderea obligației și la angajatori.**

În acest sens, art. 7 din Convenția ILO nr.181/1997 cu privire la agențiile private de ocupare, aplicabilă și în România, arată că *Agențiile private de ocupare nu încasează de la lucrători, direct sau indirect, total sau parțial, nici un fel de onorarii sau alte taxe.*

Aceleași reguli sunt impuse și de DIRECTIVA (UE) 2024/1233 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 24 aprilie 2024 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, Directiva ce trebuie implementată și la nivel de România.

Având în vedere că proiectul de act normativ își propune să reglementeze inclusiv posibilitatea angajatorilor români de a recruta și angaja direct anumite categorii de lucrători străini (ex: înalt calificăți), recomandăm și solicităm extinderea obligației în cauză și la angajatori.

- 7. Lămurirea și modificarea cazurilor de retragere a autorizației agenției de la art. 20 lit. d) Titlul I**

Procentul de 20% si modalitatea de determinare a acestuia, prevăzute la lit. d) sunt neclare, interpretabile si nejustificate prin raportare la sancțiunea retragerii autorizației si imposibil de cuantificat ori monitorizat de către agenție. Respingerea unei cereri unice sau de viza poate avea motive sau cauze independente de agenția de plasare pentru care aceasta nu ar trebui sancționată (Ex: date, informații ori documente incorecte furnizate de străin, răzgândirea străinului cu privire la obținerea vizei, neprezentare la programare de viza, identificarea de către autorități a unor probleme legate de străin pe care agenția nu le poate verifica sau la care nu are acces, etc.)

De asemenea, agențiile nu au de unde sa știe când este revocat sau anulat dreptul de ședere al străinilor mediați si nu pot asigura o monitorizare a acestor aspecte/condiții restrictive, care pot conduce la retragerea autorizației de funcționare.

Pe de alta parte, stabilirea procentuala a restricției apare total nejustificata si discriminatorie pentru agenții cu proiecte de recrutare mai mici si care intr-un anumit interval de 6 luni mediază spre exemplu 20 de străini in raport cu alta agenție care mediază 3000 de străini.

8. Revizuirea/eliminarea cazului de pierdere a depozitului prevăzut la art. 20 alin. (4) in cazul retragerii autorizației.

Sancțiunea pare exagerata si nejustificata in condițiile in care, așa cum am arătat anterior, actul normativ își propune sa reglementeze cazuri de retragere a autorizației pentru situații care nu țin neapărat de acte sau fapte ale agenției sau aflate sub controlul agenției. In acest caz, cel al retragerii, agenția ar trebui sa fie restricționata de la a mai media alți străini, restricție dublata de obligativitatea de a gestiona străinii aflați in Romania la data retragerii pentru pana la 2 ani (perioada de răspundere prevăzută in Proiect) de la începerea activității lor, cu obligațiile corelative referitoare la depozit/garanție, iar după finalizarea perioadei depozitul sau partea rămasa din acesta sa fie restituita agenției.

O alta opțiune, parțial nejustificata, ar fi ca depozitul sa fie executat exclusiv in cuantumul corespunzător numărului de străini aflați in administrare la data retragerii autorizației iar restul sa fie restituit.

9. Revizuirea cazului de anulare a autorizației prevăzut la art. 22 alin. (1) lit. a) – Titlul I si care are ca efect pierderea integrala a depozitului financiar. Cazul de la art. 22 alin. (1) lit. a) ar trebui sa se refere exclusiv la *informații false, documente false sau falsificate de agenție ori reprezentanții acesteia*.

Agenția nu poate răspunde pentru eventuale informații sau documente falsificate de alte persoane si nici nu are instrumentele necesare pentru astfel de verificări, sancțiunea propusa la alin. 2 legata de pierderea depozitului fiind nejustificata si exagerata. Idem ca si anterior, agenția ar trebui sa fie restricționata de la a mai media alți străini si la a menține depozitul pentru 2 ani, iar la finalul perioadei depozitul/parte a rămasa din acesta sa fie restituita.

O alta opțiune ar fi ca depozitul sa fie executat exclusiv in cuantumul corespunzător numărului de străini aflați in administrare la data retragerii autorizației iar restul sa fie restituit.

10. Clarificarea textului art. 25 alin. (2) - Titlul I din Proiect, referitor la stabilirea numărului străinilor plasați si pentru care agenția răspunde cu depozitul financiar

Textul nu exclude străinii mediați pentru care s-a obținut viza de lungă ședere și care nu se mai regăsesc în România sau pe cei în legătură cu care obligația de răspundere, de 2 ani, stabilită în sarcina agenției a expirat.

Acest lucru poate face ca după mai mulți ani o agenție să aibă/să fie obligată să aibă o garanție pentru 1000 de lucrători, dar activi și în gestionare în România să aibă doar 100 sau 200 de lucrători, lucru total nejustificat. Actul normativ nu ar trebui să aibă în vedere o astfel de situație limitată la doar câțiva ani. Garanția ar trebui să vizeze numărul de străini aflați în gestionare în fiecare moment.

11. Revizuirea obligației agenției prevăzute la art. 27 lit. k) (vi) – Titlul I de a verifica trimestrial, prin efectuare de vizite la locul de muncă a străinului mediat, respectarea condițiilor prevăzute în contractul individual de muncă precum și eliminarea sancțiunii corelative cu amenda de 15.000 lei - 30.000 lei prevăzută la art. 30 lit. m).

Apreciem că obligația este una excesivă în condițiile în care o agenție poate încheia contracte cu sute de clienți răspândiți pe teritoriul României și în legătură cu mii de salariați, iar verificările presupun resurse umane și costuri financiare semnificative pentru agenții.

Obligația ar putea fi înlocuită cu o notificare sau o informare (prevăzute în contractul de muncă) transmisă de salariat în atenția agenției, dublată de obligația agenției de a efectua o verificare la fața locului. Agenția nu ar trebui sancționată pentru ce face sau nu face angajatorul.

Pe de altă parte, în practică pot exista situații în care chiar și în pofida obligației incluse în contractele de prestări servicii cu angajatorii străinilor, aceștia din urmă să nu permită accesul reprezentanților agenției la locul de muncă pentru verificări, de exemplu în cazul unei probleme litigioase în legătură cu contractul.

În acest context sancțiunea cu amenda de 15.000 lei - 30.000 lei prevăzută la art. 30 lit. m) apare ca nejustificată și ar trebui eliminată.

12. Eliminarea sau modificarea cazurilor de suspendare a contului angajatorului în platforma, prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b) și c) -Titlul I

Măsura suspendării contului angajatorului prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. b) apare ca fiind excesivă și nejustificată pentru angajator, în condițiile în care încetarea, anularea sau revocarea dreptului de ședere al străinului poate interveni și intervin de cele mai multe ori din cauze care nu au vreo legătură cu angajatorul.

De asemenea, măsura suspendării contului angajatorului prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. c) apare ca fiind excesivă și nejustificată pentru angajator în condițiile în care “constatarea” poate viza sancțiuni precum avertismente scrise sau verbale ori amenzi de însemnătate redusă și pentru fapte sau încălcări de însemnătate redusă, uzuale în activitatea angajatorilor. Tratarea cu titlu absolut general a „constatărilor” este de natură a produce greve prejudicii angajatorilor care au nevoie de forța de muncă non-EU și care în funcție de volumul de activitate sau personal pot fi sancționați pentru diverse fapte lipsite de însemnătate

Cu stima,

AFSRU

Asociația Furnizorilor de Servicii de Resurse Umane